

2023/2832

15.12.2023

NARIADENIE KOMISIE (EÚ) 2023/2832

z 13. decembra 2023

o uplatňovaní článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na pomoc *de minimis* v prospech podnikov poskytujúcich služby všeobecného hospodárskeho záujmu

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 108 ods. 4,

so zreteľom na nariadenie Rady (EÚ) 2015/1588 z 13. júla 2015 o uplatňovaní článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na určité kategórie horizontálnej štátnej pomoci ⁽¹⁾, a najmä na jeho článok 2 ods. 1,

po konzultácii s Poradným výborom pre štátnu pomoc,

keďže:

- (1) Štátne financovanie, ktoré spĺňa kritériá stanovené v článku 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, predstavuje štátnu pomoc a podľa článku 108 ods. 3 zmluvy sa musí Komisii notifikovať. Podľa článku 109 zmluvy však Rada môže určiť kategórie pomoci, ktoré sú od tejto notifikačnej povinnosti oslobodené. V súlade s článkom 108 ods. 4 zmluvy Komisia môže prijímať nariadenia týkajúce sa týchto kategórií štátnej pomoci. V nariadení (EÚ) 2015/1588 Rada v súlade s článkom 109 zmluvy rozhodla, že pomoc *de minimis* (t. j. pomoc poskytnutá rovnakému podniku za konkrétne obdobie, ktorá nepresahuje určitú pevne stanovenú sumu) by mohla predstavovať jednu z takýchto kategórií. Na základe uvedenej skutočnosti sa pomoc *de minimis* považuje za pomoc, ktorá nespĺňa všetky kritériá stanovené v článku 107 ods. 1 zmluvy, a preto nepodlieha notifikačnému postupu.
- (2) Komisia v mnohých rozhodnutiach objasnila pojem pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 zmluvy. Komisia vysvetlila aj svoju politiku, pokiaľ ide o strop pomoci *de minimis*, pod úrovňou ktorého možno zväziť neuplatnenie článku 107 ods. 1 zmluvy.
- (3) Skúsenosti Komisie s uplatňovaním pravidiel štátnej pomoci na podniky poskytujúce služby všeobecného hospodárskeho záujmu v zmysle článku 106 ods. 2 zmluvy ukazujú, že strop, pod ktorým výhody udelené takýmto podnikom možno považovať za výhody, ktoré neovplyvňujú obchod medzi členskými štátmi ani nenarúšajú hospodársku súťaž a ani nehrozí, že by ju narušili, sa môže v niektorých prípadoch líšiť od všeobecného stropu *de minimis* stanoveného v nariadení Komisie (EÚ) 2023/2831 ⁽²⁾. Je pravdepodobné, že minimálne niektoré z týchto výhod predstavujú náhradu za dodatočné náklady spojené s poskytovaním služieb všeobecného hospodárskeho záujmu. Okrem toho mnoho činností, ktoré možno označiť služby všeobecného hospodárskeho záujmu, má obmedzený zemepisný rozsah. Podľa článku 2 ods. 2 nariadenia Komisie (EÚ) č. 360/2012 ⁽³⁾ by sa pomoc udelená podnikom poskytujúcim služby všeobecného hospodárskeho záujmu mala považovať za pomoc, ktorá neovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi ani nenarúša hospodársku súťaž a ani nehrozí, že by ju narušila, pokiaľ celková výška pomoci získanej na poskytovanie služieb všeobecného hospodárskeho záujmu nepresiahne v žiadnom z troch po sebe idúcich účtovných období 500 000 EUR.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 248, 24.9.2015, s. 1.

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (EÚ) 2023/2831 z 13. decembra 2023 o uplatňovaní článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na pomoc *de minimis* (Ú. v. EÚ L, 2023/2831, 15.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2831/oj>).

⁽³⁾ Nariadenie Komisie (EÚ) č. 360/2012 z 25. apríla 2012 o uplatňovaní článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na pomoc *de minimis* v prospech podnikov poskytujúcich služby všeobecného hospodárskeho záujmu (Ú. v. EÚ L 114, 26.4.2012, s. 8).

- (4) Vzhľadom na skúsenosti získané pri uplatňovaní nariadenia (EÚ) č. 360/2012 je vhodné upraviť pravidlá *de minimis* pre pomoc na služby všeobecného hospodárskeho záujmu tak, aby odzrkadľovali niektoré úpravy vykonané vo všeobecnom nariadení o pomoci *de minimis* (EÚ) 2023/2831, s cieľom zabezpečiť konzistentnosť a zároveň zohľadniť osobitné charakteristiky služieb všeobecného hospodárskeho záujmu.
- (5) Je zároveň vhodné zvýšiť strop pomoci *de minimis* na služby všeobecného hospodárskeho záujmu, ktorú v jednotlivých členských štátoch môže dostať jediný podnik za akékoľvek trojročné obdobie, na 750 000 EUR. Uvedený strop odzrkadľuje infláciu, ktorá vznikla od nadobudnutia účinnosti nariadenia (EÚ) č. 360/2012, a odhadovaný vývoj počas obdobia platnosti tohto nariadenia. Uvedený strop je potrebný na zabezpečenie toho, aby žiadne opatrenia patriace do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia nemohli byť považované za opatrenia ovplyvňujúce obchod medzi členskými štátmi a narúšajúce hospodársku súťaž alebo hroziace jej narušením.
- (6) Štátna pomoc poskytnutá členským štátom by sa mala zohľadniť aj v prípade, že je úplne alebo čiastočne financovaná zo zdrojov Únie pod kontrolou daného členského štátu. Opatrenia pomoci prekračujúce strop *de minimis* by nemalo byť možné deliť na menšie časti tak, aby sa tieto časti zahrnuli do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia.
- (7) Na účely pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v zmluve sa podnikom rozumie každý subjekt – súkromná alebo právnická osoba – vykonávajúci hospodársku činnosť bez ohľadu na jeho právne postavenie a spôsob financovania ⁽⁴⁾. Súdny dvor Európskej únie objasnil, že subjekt, ktorý „vlastní kontrolné podiely v spoločnosti“ a ktorý „v skutočnosti vykonáva túto kontrolu tým, že sa priamo alebo nepriamo zapája do jej riadenia“, sa musí považovať za subjekt, ktorý sa zúčastňuje na hospodárskej činnosti danej spoločnosti. Samotný subjekt sa preto musí považovať za podnik v zmysle článku 107 ods. 1 zmluvy ⁽⁵⁾. Súdny dvor rozhodol, že všetky subjekty, ktoré sú kontrolované (právne alebo *de facto*) tým istým subjektom, sa majú považovať za jediný podnik ⁽⁶⁾.
- (8) V záujme právnej istoty a zníženia administratívnej záťaže by sa v tomto nariadení mal stanoviť jasný a vyčerpávajúci zoznam kritérií na určovanie toho, kedy sa majú dva alebo viaceré subjekty vykonávajúce hospodársku činnosť v jednom členskom štáte považovať za jeden podnik. Komisia vybrala kritériá, ktoré sú vhodné na účely tohto nariadenia, z ustálených kritérií, na základe ktorých sa vymedzujú „prepojené podniky“ ako súčasť definície malých a stredných podnikov (MSP) v odporúčaní Komisie 2003/361/ES ⁽⁷⁾ a prílohe I k nariadeniu Komisie (EÚ) č. 651/2014 ⁽⁸⁾. Dané kritériá by sa mali vzhľadom na rozsah pôsobnosti tohto nariadenia vzťahovať na MSP aj na veľké podniky a mali by zabezpečovať, aby sa skupina prepojených podnikov považovala na účely uplatňovania pravidiel *de minimis* za jediný podnik. Ako sa však uznáva v článku 14 zmluvy, služby všeobecného hospodárskeho záujmu majú v spoločných hodnotách Únie osobitné miesto a zohrávajú osobitnú úlohu pri podpore sociálnej a územnej súdržnosti. Služby všeobecného hospodárskeho záujmu by mali čo najúplnejšie splňať potreby používateľov a členské štáty by mali byť schopné uspokojiť tieto potreby čo najvhodnejším spôsobom, a to berúc do úvahy špecifickosť každého členského štátu, najmä pokiaľ ide o poskytovanie sociálnych služieb. Subjekty poskytujúce služby všeobecného hospodárskeho záujmu, ktoré nemajú medzi sebou žiadny vzťah, s výnimkou toho, že každý z nich má priamu väzbu na ten istý verejný subjekt alebo verejné subjekty, prípadne na ten istý neziskový subjekt alebo neziskové subjekty, by sa preto nemali považovať za navzájom prepojené. Mala by sa teda zohľadniť špecifická situácia subjektov vykonávajúcich hospodársku činnosť kontrolovaných tým istým verejným orgánom alebo orgánmi alebo tým istým neziskovým subjektom alebo subjektmi, v ktorých môžu mať subjekty vykonávajúce hospodársku činnosť nezávislú rozhodovaciu právomoc.

⁽⁴⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 10. januára 2006, *Ministero dell'Economia e delle Finanze/Cassa di Risparmio di Firenze a i.*, C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8, bod 107.

⁽⁵⁾ Tamže, body 112 a 113.

⁽⁶⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 13. júna 2002, *Holandsko/Komisija*, C-382/99, ECLI:EU:C:2002:363.

⁽⁷⁾ Odporúčanie Komisie 2003/361/ES zo 6. mája 2003 o vymedzení mikropodnikov, malých a stredných podnikov (Ú. v. EÚ L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁽⁸⁾ Nariadenie Komisie (EÚ) č. 651/2014 zo 17. júna 2014 o vyhlásení určitých kategórií pomoci za zlučiteľné s vnútorným trhom podľa článkov 107 a 108 zmluvy (Ú. v. EÚ L 187, 26.6.2014, s. 1).

- (9) Toto nariadenie by sa malo vzťahovať iba na pomoc udelenú na poskytovanie služby všeobecného hospodárskeho záujmu. Podnik, ktorý je príjemcom pomoci, by preto mal byť písomne alebo v elektronickej podobe poverený službou všeobecného hospodárskeho záujmu, na ktorú sa pomoc poskytuje. Hoci poverovací akt by mal informovať podnik o službe všeobecného hospodárskeho záujmu, na ktorú sa pomoc poskytuje, nemusí nevyhnutne obsahovať všetky podrobné informácie stanovené v článku 4 rozhodnutia Komisie 2012/21/EÚ⁽⁹⁾.
- (10) Vzhľadom na osobitné pravidlá uplatňované v sektore prvovýroby (najmä v sektore poľnohospodárskej prvovýroby a v odvetví prvovýroby produktov rybolovu a akvakultúry), na skutočnosť, že podniky v týchto sektoroch sú len zriedka poverované službami všeobecného hospodárskeho záujmu, ako aj na riziko, že objemy pomoci určené pre tieto sektory, ktoré nedosahujú strop stanovený v tomto nariadení, by mohli napriek tomu spĺňať kritériá stanovené v článku 107 ods. 1 zmluvy, by sa toto nariadenie nemalo vzťahovať na uvedené sektory.
- (11) Vzhľadom na podobnosti medzi spracovaním a marketingom poľnohospodárskych výrobkov a spracovaním a marketingom nepoľnohospodárskych výrobkov by sa toto nariadenie malo uplatňovať na spracovanie a marketing poľnohospodárskych výrobkov, ak budú splnené určité podmienky. Poľnohospodárske činnosti potrebné na prípravu výrobku na prvý predaj (napr. zber, sekanie a mlátenie obilnín alebo balenie vajec) alebo prvý predaj ďalším predajcom alebo spracovateľom by sa v tejto súvislosti nemali považovať za spracovanie a marketing a toto nariadenie by sa preto na tieto činnosti nemalo uplatňovať.
- (12) Rovnako by sa vzhľadom na povahu činností pri spracovaní a marketingu produktov rybolovu a akvakultúry a na podobnosti týchto činností s inými spracovateľskými a marketingovými činnosťami malo toto nariadenie uplatňovať na podniky pôsobiace v oblasti spracovania a marketingu produktov rybolovu a akvakultúry za predpokladu, že sú splnené určité podmienky. V tejto súvislosti by sa za spracovanie alebo marketing nemali považovať ani činnosti prebiehajúce v poľnohospodárskom podniku na palube potrebné na prípravu zvieratá alebo rastliny na prvý predaj (vrátane sekania, filetovania alebo mrazenia), ani prvý predaj ďalším predajcom alebo spracovateľom, a toto nariadenie by sa preto nemalo na uvedené činnosti vzťahovať.
- (13) Súdny dvor Európskej únie rozhodol, že hneď ako Únia prijme právny predpis týkajúci sa zriadenia spoločnej organizácie trhu v príslušnom sektore poľnohospodárstva, členské štáty sú povinné zdržať sa prijatia akéhokoľvek opatrenia, ktoré by ho mohlo porušovať alebo k nemu stanovovať výnimky⁽¹⁰⁾. Z uvedeného dôvodu by sa toto nariadenie nemalo uplatňovať na pomoc, ktorej výška je stanovená na základe ceny alebo množstva kúpených výrobkov alebo výrobkov uvedených na trh v sektore poľnohospodárstva. Nemalo by sa uplatňovať ani na pomoc, ktorá je viazaná na záväzok deliť sa o danú pomoc s poľnohospodárskymi prvovýrobcami. Tieto zásady sa vzťahujú aj na sektor rybolovu a akvakultúry.
- (14) Toto nariadenie by sa nemalo uplatňovať na pomoc na podporu vývozu ani na pomoc, ktorá je podmienená uprednostňovaním používania domácich výrobkov alebo služieb pred dovážanými. Predovšetkým by sa nemalo uplatňovať na pomoc, ktorou sa financuje zriadenie a prevádzkovanie distribučnej sústavy v iných členských štátoch alebo v tretích krajinách. Súdny dvor Európskej únie rozhodol, že nariadenie Komisie (ES) č. 1998/2006⁽¹¹⁾ „nevylučuje akúkoľvek pomoc, ktorá by mohla mať vplyv na vývoz, ale len pomoc, ktorej priamym cieľom, samotnou jej formou, je podpora predajov v inom štáte“ a že „pomoc na investície, pod podmienkou, že nie je takou či inou formou určená vo svojej podstate a vo svojej výške množstvom vyvezených výrobkov, nepatrí medzi ‚pomoci na činnosti súvisiace s vývozom‘ v zmysle článku 1 ods. 1 písm. d) nariadenia (ES) č. 1998/2006, a teda nepatrí do pôsobnosti tohto ustanovenia, hoci takto podporované investície umožňujú vývoj výrobkov určených na vývoz“⁽¹²⁾. Pomoc určená na náklady spojené s účasťou na obchodných veľtrhoch alebo na náklady spojené so štúdiami či s poradenskými službami potrebnými na uvedenie nového alebo existujúceho výrobku na nový trh v inom členskom štáte alebo v tretej krajine zvyčajne nepredstavuje pomoc na podporu vývozu.

⁽⁹⁾ Rozhodnutie Komisie 2012/21/EÚ z 20. decembra 2011 o uplatňovaní článku 106 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na štátnu pomoc vo forme náhrady za službu vo verejnom záujme udeľovanej niektorým podnikom povereným poskytovaním služieb všeobecného hospodárskeho záujmu (Ú. v. EÚ L 7, 11.1.2012, s. 3).

⁽¹⁰⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 12. decembra 2002, Francúzsko/Komisia, C-456/00, ECLI:EU:C:2002:753, bod 31.

⁽¹¹⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 1998/2006 z 15. decembra 2006 o uplatňovaní článkov 87 a 88 zmluvy na pomoc *de minimis* (Ú. v. EÚ L 379, 28.12.2006, s. 5).

⁽¹²⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 28. februára 2018, ZPT AD/Narodno sabranie na Republika Bălgaria a i., C-518/16, ECLI:EU:C:2018:126, body 55 a 56.

- (15) Trojročné obdobie, ktoré sa má zohľadniť na účely tohto nariadenia, by sa malo posudzovať priebežne. Pri každom novom poskytnutí pomoci *de minimis* treba zohľadniť celkovú výšku pomoci *de minimis* poskytnutej v predchádzajúcich troch rokoch.
- (16) Ak podnik pôsobí v jednom z odvetví, ktoré sú vylúčené z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, a zároveň pôsobí v iných odvetviach alebo vykonáva iné činnosti, toto nariadenie by sa malo vzťahovať na tieto iné odvetvia alebo činnosti za predpokladu, že dotknutý členský štát využitím vhodných prostriedkov, ako je oddelenie činností alebo účtov, zabezpečí, aby činnosti vykonávané vo vylúčených odvetviach nevyužívali pomoc *de minimis*. Tá istá zásada by sa mala uplatňovať aj vtedy, ak podnik pôsobí v sektoroch, na ktoré sa uplatňujú nižšie stropy *de minimis*. Ak podnik nedokáže zabezpečiť, aby činnosti vykonávané v sektoroch, na ktoré sa uplatňujú nižšie stropy *de minimis*, využívali pomoc *de minimis* iba do výšky daných nižších stropov, mal by sa na všetky činnosti podniku uplatniť najnižší strop.
- (17) Mali by sa stanoviť pravidlá na zabezpečenie toho, aby nebolo možné obchádzať maximálne intenzity pomoci stanovené v príslušných nariadeniach o štátnej pomoci alebo rozhodnutiach Komisie. Mali by sa stanoviť aj jasné pravidlá kumulácie.
- (18) Týmto nariadením sa nevylučuje možnosť, že sa opatrenie potenciálne nebude považovať za štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 zmluvy na základe iných dôvodov, než sú dôvody stanovené v tomto nariadení, ako napríklad, keď je opatrenie v súlade so zásadou súkromného subjektu v trhovom hospodárstve alebo keď nezahŕňa presun štátnych zdrojov. Najmä financovanie z prostriedkov Únie, ktoré centrálnie riadi Komisia a ktoré nie je priamo ani nepriamo pod kontrolou členského štátu, nepredstavuje štátnu pomoc a nemalo by sa brať do úvahy pri určovaní toho, či bol prekročený strop stanovený v tomto nariadení.
- (19) Toto nariadenie nepokrýva všetky situácie, v ktorých opatrenie nemusí mať žiadny vplyv na obchod medzi členskými štátmi a nemusí narušovať hospodársku súťaž ani hroziť narušením hospodárskej súťaže. Môžu nastať situácie, keď príjemca dodáva tovar alebo služby na obmedzenom území v rámci určitého členského štátu (napríklad v ostrovnom regióne alebo v najvzdialenejšom regióne) a je nepravdepodobné, že by prilákal zákazníkov z iných členských štátov, a keď nemožno predpokladať, že by dané opatrenie malo viac než len okrajový vplyv na podmienky cezhraničných investícií alebo usadzovanie. Takéto opatrenia by sa mali posudzovať individuálne.
- (20) Toto nariadenie by nemalo mať vplyv na uplatňovanie nariadenia (EÚ) 2023/2831 na podniky poskytujúce služby všeobecného hospodárskeho záujmu. Členské štáty by pri udeľovaní pomoci na poskytovanie služieb všeobecného hospodárskeho záujmu mali mať možnosť voľne vychádzať buď z tohto nariadenia, alebo z nariadenia (EÚ) 2023/2831.
- (21) Súdny dvor vo svojom rozsudku vo veci Altmark ⁽¹³⁾ identifikoval viaceré podmienky, ktoré sa musia splniť, aby náhrada za poskytovanie služby všeobecného hospodárskeho záujmu nepredstavovala štátnu pomoc. Tieto podmienky zaručujú, že náhrada obmedzená na čisté náklady vynaložené efektívnymi podnikmi na poskytovanie služby všeobecného hospodárskeho záujmu nepredstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 zmluvy. Ak sa tieto podmienky nedodržia, náhrada predstavuje štátnu pomoc, ktorú možno vyhlásiť za zlučiteľnú na základe platných pravidiel Únie. S cieľom vyhnúť sa tomu, aby sa toto nariadenie uplatňovalo so zámerom obísť podmienky stanovené v rozsudku vo veci Altmark, ako aj s cieľom vyhnúť sa tomu, aby pomoc *de minimis* poskytnutá na základe tohto nariadenia narušila obchod v dôsledku jej kumulácie s inou náhradou za tú istú službu všeobecného hospodárskeho záujmu, pomoc *de minimis* poskytnutá na základe tohto nariadenia by sa nemala kumulovať so žiadnou inou náhradou týkajúcou sa tej istej služby, a to bez ohľadu na to, či predstavuje štátnu pomoc v zmysle rozsudku vo veci Altmark, alebo zlučiteľnú pomoc v zmysle rozhodnutia 2012/21/EÚ či oznámenia Komisie – Rámec Európskej únie pre štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme ⁽¹⁴⁾.

⁽¹³⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 24. júla 2003, *Altmark Trans GmbH a Regierungspräsidium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH*, za účasti *Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht*, vec C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415, body 88 až 93.

⁽¹⁴⁾ Oznámenie Komisie – Rámec Európskej únie pre štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme (2011) (Ú. v. EÚ C 8, 11.1.2012, s. 15).

- (22) Na účely transparentnosti, rovnakého zaobchádzania a účinného monitorovania by sa toto nariadenie malo uplatňovať len na pomoc *de minimis*, pri ktorej je možné vopred vypočítať presný ekvivalent hrubého grantu bez toho, aby bolo potrebné vykonať posúdenie rizika (ďalej len „transparentná pomoc *de minimis*“). Takýto presný výpočet je možný napríklad v prípade grantov, bonifikácie úrokových sadziieb, obmedzených oslobodení od dane či iných nástrojov so stanovenou hornou hranicou, ktorá zaručuje, že nebude prekročený príslušný strop. Stanovenie hornej hranice znamená, že pokiaľ nie je známa presná výška pomoci, členský štát musí predpokladať, že výška pomoci sa rovná hornej hranici uplatniteľnej na opatrenie, aby sa zabezpečilo, že viacero opatrení pomoci spolu nepresiahne strop stanovený v tomto nariadení, a aby sa dodržali pravidlá kumulácie.
- (23) Na účely transparentnosti, rovnakého zaobchádzania a správneho uplatňovania stropu *de minimis* by všetky členské štáty mali používať tú istú metódu výpočtu celkovej sumy poskytnutej pomoci. S cieľom uľahčiť tento výpočet by sa mali sumy pomoci, ktoré sa neposkytujú formou hotovostného grantu, prepočítať na ich ekvivalent hrubého grantu. Výpočet ekvivalentu hrubého grantu v prípade transparentných druhov pomoci iných než granty a pomoc splatná v niekoľkých splátkach si vyžaduje používanie trhových úrokových sadziieb prevažujúcich v čase poskytnutia takejto pomoci. S cieľom uľahčiť jednotné, transparentné a jednoduché uplatňovanie pravidiel štátnej pomoci by trhovými sadzbami uplatniteľnými na účely tohto nariadenia mali byť referenčné sadzby stanovené v súlade s oznámením Komisie o revízii spôsobu stanovenia referenčných a diskontných sadziieb ⁽¹⁵⁾.
- (24) Pomoc v podobe úverov vrátane pomoci *de minimis* na rizikové financovanie vo forme úverov by sa mala považovať za transparentnú pomoc *de minimis*, ak bol ekvivalent hrubého grantu vypočítaný na základe trhových úrokových sadziieb bežných v čase poskytnutia pomoci. Aby sa zjednodušilo zaobchádzanie s malými krátkodobými úvermi, treba stanoviť jasné a jednoducho použiteľné pravidlo, ktoré zohľadňuje výšku úveru aj dĺžku jeho trvania. Úvery, ktoré sú zabezpečené kolaterálom pokrývajúcim aspoň 50 % úveru a ktoré nepresiahnu sumu buď 3 750 000 EUR na obdobie najviac päť rokov alebo sumu 1 875 000 EUR na obdobie najviac desať rokov, možno považovať za úvery s ekvivalentom hrubého grantu, ktorý neprekračuje strop *de minimis*. Toto je založené na skúsenostiach Komisie a na inflácii, ktorá sa prejavila od nadobudnutia účinnosti nariadenia (EÚ) č. 360/2012, a na odhadovanom vývoji inflácie počas obdobia uplatňovania tohto nariadenia. Vzhľadom na ťažkosti spojené s určením ekvivalentu hrubého grantu pomoci poskytnutej podnikom, ktoré nemusia byť schopné úver splatiť (napríklad preto, že proti podniku je vedené kolektívne insolvenčné konanie, alebo preto, že podľa jeho vnútroštátneho práva spĺňa kritériá na to, aby sa proti nemu na žiadosť jeho veriteľov začalo kolektívne insolvenčné konanie), by sa toto pravidlo nemalo na také podniky uplatňovať.
- (25) Pomoc v podobe kapitálových injekcií by sa nemala považovať za transparentnú pomoc *de minimis* s výnimkou prípadu, keď celková výška injekcií z verejných zdrojov nepresahuje strop *de minimis*. Pomoc spočívajúca v opatreniach rizikového financovania vo forme kapitálových alebo kvázi kapitálových investícií, ako sa uvádza v usmerneniach o rizikovom financovaní ⁽¹⁶⁾, by sa nemala považovať za transparentnú pomoc *de minimis* okrem prípadov, keď sa príslušným opatrením poskytuje kapitál nepresahujúci strop *de minimis*.
- (26) Pomoc v podobe záruk vrátane pomoci *de minimis* na rizikové financovanie vo forme záruk by sa mala považovať za transparentnú, ak sa ekvivalent hrubého grantu vypočítal na základe poplatkov podľa pravidla bezpečného prístavu (safe harbour premiums) stanovených v oznámení Komisie pre príslušný druh dotknutého podniku ⁽¹⁷⁾. V tomto nariadení by sa mali stanoviť jasné pravidlá, ktoré zohľadňujú výšku podkladového úveru aj trvanie záruky. Stanovenie jasných pravidiel by malo pomôcť zjednodušiť zaobchádzanie s krátkodobými zárukami zabezpečujúcimi maximálne 80 % relatívne nízkeho úveru, ak sú straty rozdelené proporcionálne a za rovnakých podmienok medzi veriteľa a ručiteľa a čisté vymožené prostriedky plynúce zo splatenia úveru zo záruk, ktoré poskytol dlžník, proporcionálne znižujú straty znášané veriteľom a ručiteľom. Tieto pravidlá by sa nemali uplatňovať na záruky za súvisiace transakcie, ktoré nepredstavujú úver, ako sú záruky za transakcie s vlastným

⁽¹⁵⁾ Oznámenie Komisie o revízii spôsobu stanovenia referenčných a diskontných sadziieb (Ú. v. EÚ C 14, 19.1.2008, s. 6).

⁽¹⁶⁾ Oznámenie Komisie – Usmernenia o štátnej pomoci na podporu rizikových finančných investícií (Ú. v. EÚ C 508, 16.12.2021, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Napríklad oznámenie Komisie o uplatňovaní článkov 87 a 88 Zmluvy o ES na štátnu pomoc vo forme záruk (Ú. v. EÚ C 155, 20.6.2008, s. 10).

kapitálom. Na základe skúseností Komisie a vzhľadom na infláciu, ktorá sa prejavila od nadobudnutia účinnosti nariadenia (EÚ) č. 360/2012, ako aj vzhľadom na odhadovaný vývoj inflácie počas obdobia platnosti tohto nariadenia by sa záruka mala považovať za záruku, ktorej ekvivalent hrubého grantu nepresahuje strop *de minimis*, ak i) záruka nepresahuje 80 % príslušného úveru; ii) zaručená suma nepresahuje 5 625 000 EUR a iii) trvanie záruky nepresahuje päť rokov. To isté platí, ak i) výška záruky nepresahuje 80 % podkladového úveru; ii) zaručená suma nepresahuje 2 813 036 EUR a iii) trvanie záruky nepresahuje desať rokov.

- (27) Okrem toho členské štáty môžu použiť na výpočet ekvivalentu hrubého grantu záruk metodiku notifikovanú Komisiou podľa iného nariadenia Komisie o štátnej pomoci platného v danom čase a schválenú Komisiou ako metodiku, ktorá je v súlade s oznámením o zárukách ⁽¹⁸⁾ alebo akýmkoľvek nasledujúcim oznámením. Členské štáty to môžu urobiť len vtedy, ak sa akceptovaná metodika výslovne týka typu záruky a typu podkladovej transakcie, o ktorú ide v rámci uplatňovania tohto nariadenia.
- (28) Komisia by mala po notifikácii zo strany členského štátu preskúmať, či opatrenie, ktoré nemá podobu grantu, úveru, záruky, kapitálovej injekcie alebo opatrenia rizikového financovania vo forme kapitálových alebo kvázi kapitálových investícií, oslobodení od dane so stanoveným limitom alebo iných nástrojov so stanoveným limitom, vedie k ekvivalentu hrubého grantu, ktorý nepresahuje strop *de minimis*, a či by preto mohlo patriť do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia.
- (29) Povinnosťou Komisie je zabezpečiť, aby sa dodržiavali pravidlá štátnej pomoci a aby boli v súlade so zásadou lojálnej spolupráce stanovenou v článku 4 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii. Členské štáty by mali uľahčiť plnenie tejto úlohy zavedením potrebných nástrojov na zabezpečenie toho, aby celková výška pomoci *de minimis* udelenej jedinému podniku na poskytovanie služieb všeobecného hospodárskeho záujmu podľa pravidla *de minimis* nepresiahla celkový prípustný strop. Členské štáty by mali poskytnutú pomoc monitorovať, aby zabezpečili, že nebude prekročený strop stanovený v tomto nariadení a že budú dodržané pravidlá kumulácie. Na splnenie tejto povinnosti by členské štáty mali uvádzať úplné informácie o poskytnutej pomoci *de minimis* v centrálnom registri na vnútroštátnej úrovni alebo na úrovni Únie najneskôr od 1. januára 2026 a kontrolovať, či žiadna novo poskytnutá pomoc nepresahuje strop stanovený v tomto nariadení. Centrálny register pomôže znížiť administratívnu záťaž pre podniky. Len čo bude centrálny register obsahovať údaje za trojročné obdobie, podniky už podľa tohto nariadenia nebudú povinné sledovať a ohlasovať akúkoľvek inú získanú pomoc *de minimis*. Na účely tohto nariadenia sa kontrola dodržiavania stropu stanoveného v tomto nariadení v zásade zakladá na informáciách uvedených v centrálnom registri.
- (30) Každý členský štát môže zriadiť národný centrálny register. Existujúce národné centrálny registre, ktoré spĺňajú požiadavky stanovené v tomto nariadení, sa môžu naďalej používať. Komisia zriadi centrálny register na úrovni Únie, ktorý môžu členské štáty používať od 1. januára 2026.
- (31) Vzhľadom na to, že administratívna záťaž a regulačné prekážky predstavujú problém pre väčšinu MSP a že cieľom Komisie je znížiť zaťaženie vyplývajúce z požiadaviek na podávanie správ o 25 % ⁽¹⁹⁾, každý centrálny register by sa mal zriadiť tak, aby sa znížilo administratívne zaťaženie. Ako referenčný rámec na zriadenie a prevádzku centrálného registra na úrovni Únie a národných centrálnych registrov možno použiť osvedčené administratívne postupy, ako sú postupy stanovené v nariadení o jednotnej digitálnej bráne ⁽²⁰⁾.

⁽¹⁸⁾ Oznámenie Komisie o uplatňovaní článkov 87 a 88 Zmluvy o ES na štátnu pomoc vo forme záruk (Ú. v. EÚ C 155, 20.6.2008, s. 10).

⁽¹⁹⁾ Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov – Balík pomoci pre MSP [COM(2023) 535 final].

⁽²⁰⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1724 z 2. októbra 2018 o zriadení jednotnej digitálnej brány na poskytovanie prístupu k informáciám, postupom a asistenčným službám a službám riešenia problémov a o zmene nariadenia (EÚ) č. 1024/2012 (Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018, s. 1).

- (32) Cieľom pravidiel transparentnosti je zabezpečiť lepšie dodržiavanie predpisov, väčšiu zodpovednosť, partnerské hodnotenie a v konečnom dôsledku účinnejšie vynakladanie verejných prostriedkov. Zverejnenie mena/názvu príjemcu pomoci v centrálnom registri slúži oprávnenému záujmu o transparentnosť poskytovaním informácií verejnosti o použití štátnych finančných prostriedkov. Nezasahuje neprimerane do práva príjemcov na ochranu ich osobných údajov, pokiaľ je zverejnenie osobných údajov v centrálnom registri v súlade s pravidlami Únie o ochrane údajov⁽²¹⁾. Členské štáty by mali mať možnosť pseudonymizovať konkrétne záznamy, ak je to potrebné na dodržanie pravidiel Únie o ochrane údajov.
- (33) V tomto nariadení by sa mal stanoviť súbor podmienok, podľa ktorých každé opatrenie patriace do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia možno považovať za opatrenie, ktoré neovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi, nenaruša hospodársku súťaž ani nehrozí jej narušením. Toto nariadenie by sa preto malo uplatňovať aj na pomoc poskytnutú pred nadobudnutím jeho účinnosti, ak sú splnené všetky v ňom stanovené podmienky. Podobne by sa podpora, ktorá spĺňala kritériá uvedené v nariadení (EÚ) č. 360/2012 a ktorá bola poskytnutá medzi 29. aprílom 2012 a 31. decembrom 2023, mala považovať za podporu oslobodenú od notifikačnej povinnosti stanovenej v článku 108 ods. 3 zmluvy.
- (34) So zreteľom na frekvenciu, v akej je zvyčajne potrebné revidovať politiku štátnej pomoci, by sa malo obdobie uplatňovania tohto nariadenia obmedziť. Týmto nariadením sa nahrádza nariadenie (EÚ) č. 360/2012 po uplynutí jeho účinnosti.
- (35) Ak by obdobie uplatňovania tohto nariadenia uplynulo bez toho, aby bolo predĺžené, členské štáty by mali mať v súvislosti s pomocou *de minimis*, na ktorú sa vzťahuje toto nariadenie, šesťmesačné adaptačné obdobie,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Rozsah pôsobnosti

1. Toto nariadenie sa uplatňuje na pomoc udeľovanú podnikom poskytujúcim služby všeobecného hospodárskeho záujmu vo všetkých sektoroch, s výnimkou:
- a) pomoci poskytovanej podnikom pôsobiacim v oblasti prvovýroby produktov rybolovu a akvakultúry;
 - b) pomoci poskytovanej podnikom pôsobiacim v oblasti spracovania a marketingu produktov rybolovu a akvakultúry, ak je výška pomoci stanovená na základe ceny alebo množstva kúpených výrobkov alebo výrobkov uvedených na trh;
 - c) pomoci poskytovanej podnikom pôsobiacim v oblasti poľnohospodárskej prvovýroby;
 - d) pomoci poskytovanej podnikom pôsobiacim v oblasti spracovania a marketingu poľnohospodárskych výrobkov, a to v jednom z týchto prípadov:
 - i) ak je výška pomoci stanovená na základe ceny alebo množstva takýchto výrobkov zakúpených od prvovýrobcov alebo uvedených na trh príslušnými podnikmi;
 - ii) ak je pomoc podmienená tým, že bude čiastočne alebo úplne postúpená prvovýrobcovi;
 - e) pomoci poskytovanej na činnosti súvisiace s vývozom do krajín mimo EÚ alebo členských štátov, konkrétne pomoci priamo spojenej s vyváženými množstvami, so zriadením a s prevádzkovaním distribučnej sústavy alebo s inými bežnými výdavkami spojenými s vývoznou činnosťou;
 - f) pomoci, ktorá je podmienená uprednostňovaním používania domácich výrobkov a služieb pred dovážanými.

⁽²¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1); nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 z 23. októbra 2018 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 45/2001 a rozhodnutie č. 1247/2002/ES (Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018, s. 39).

2. Ak podnik pôsobí v jednom zo sektorov uvedených v odseku 1 písm. a), b), c) alebo d) a zároveň pôsobí v jednom alebo vo viacerých iných sektoroch patriacich do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia alebo vykonáva iné činnosti, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, toto nariadenie sa uplatňuje na pomoc poskytnutú v súvislosti s týmito inými sektormi alebo činnosťami za predpokladu, že príslušný členský štát využitím vhodných prostriedkov, ako napríklad oddelením činností alebo oddelením účtov, zabezpečí, aby činnosti v sektoroch vylúčených z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia nevyužívali pomoc *de minimis* poskytovanú v súlade s týmto nariadením.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

1. Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

- a) „poľnohospodárske výrobky“ sú výrobky vymenované v prílohe I k zmluve, s výnimkou produktov rybolovu a akvakultúry patriacich do rozsahu pôsobnosti nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1379/2013 ⁽²²⁾;
- b) „poľnohospodárska prvovýroba“ je výroba výrobkov rastlinnej a živočíšnej výroby uvedených v prílohe I k zmluve bez toho, aby sa vykonal akýkoľvek ďalší úkon meniaci povahu takýchto výrobkov;
- c) „spracovanie poľnohospodárskych výrobkov“ je akýkoľvek úkon na poľnohospodárskom výrobku, výsledkom ktorého je takisto poľnohospodársky výrobok, s výnimkou činností prebiehajúcich v poľnohospodárskych podnikoch a potrebných na prípravu živočíšneho alebo rastlinného výrobku na prvý predaj;
- d) „marketing poľnohospodárskych výrobkov“ je uchovávanie alebo vystavovanie poľnohospodárskeho výrobku na účely jeho predaja, ponúkajúce výrobku na predaj, jeho dodanie alebo akýkoľvek iný spôsob umiestňovania výrobku na trh, s výnimkou prvého predaja od prvovýrobcu ďalším predajcom alebo spracovateľom a s výnimkou akejkoľvek činnosti, ktorou sa výrobok pripravuje na takýto prvý predaj; predaj od prvovýrobcu konečným spotrebiteľom sa považuje za marketing poľnohospodárskych výrobkov, ak sa uskutoční v samostatných priestoroch vyhradených na tento účel;
- e) „produkty rybolovu a akvakultúry“ sú produkty vymedzené v článku 5 písm. a) a b) nariadenia (EÚ) č. 1379/2013;
- f) „prvovýroba produktov rybolovu a akvakultúry“ sú všetky úkony súvisiace s rybolovom, chovom alebo pestovaním vodných organizmov, ako aj činnosti prebiehajúce v poľnohospodárskych podnikoch alebo na palube potrebné na prípravu zvierat alebo rastliny na prvý predaj, vrátane sekania, filetovania alebo mrazenia, a prvý predaj ďalším predajcom alebo spracovateľom;
- g) „spracovanie a marketing produktov rybolovu a akvakultúry“ sú všetky úkony vrátane manipulácie, ošetrovania a transformácie, ktoré sa vykonávajú po vylodení – alebo po výlove v prípade akvakultúry – a ktorých výsledkom je spracovaný produkt, ako aj jeho distribúcia;
- h) „neziskový subjekt“ je subjekt bez ohľadu na jeho právne postavenie (zriadený podľa verejného alebo súkromného práva) alebo na spôsob financovania, ktorého primárnym účelom je vykonávať sociálne úlohy, ktorý reinvestuje všetky nadobudnuté zisky a ktorý sa zaoberá prevažne nekomerčnými činnosťami. Ak takýto subjekt vykonáva aj komerčné činnosti, musí zabezpečiť, aby bolo účtovníctvo týkajúce sa financovania, nákladov a príjmov spojených s týmito komerčnými činnosťami oddelené od nekomerčných činností.

2. „Jediný podnik“ na účely tohto nariadenia sú všetky subjekty vykonávajúce hospodársku činnosť, medzi ktorými je aspoň jeden z týchto vzťahov:

- a) jeden subjekt má väčšinu hlasovacích práv, ktoré patria akcionárom alebo spoločníkom, v inom subjekte;
- b) jeden subjekt má právo vymenovať alebo odvolať väčšinu členov správneho, riadiaceho alebo dozorného orgánu iného subjektu;
- c) jeden subjekt má právo uplatňovať rozhodujúci vplyv na iný subjekt na základe zmluvy, ktorú s daným subjektom uzavrel, alebo na základe ustanovenia v zakladajúcom dokumente alebo stanovách tohto subjektu;

⁽²²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1379/2013 z 11. decembra 2013 o spoločnej organizácii trhov s produktmi rybolovu a akvakultúry, ktorým sa menia nariadenia Rady (ES) č. 1184/2006 a (ES) č. 1224/2009 a zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 104/2000 (Ú. v. EÚ L 354, 28.12.2013, s. 1).

- d) jeden subjekt, ktorý je akcionárom alebo spoločníkom iného subjektu, ovláda sám na základe dohody s inými akcionármi alebo spoločníkmi daného subjektu väčšinu hlasovacích práv, ktoré patria akcionárom alebo spoločníkom v danom subjekte.

Subjekty vykonávajúce hospodársku činnosť, ktoré majú ktorýkoľvek zo vzťahov uvedených v písmenách a) až d) prostredníctvom jedného alebo viacerých iných subjektov, sa takisto považujú za jediný podnik. Podniky poskytujúce služby všeobecného hospodárskeho záujmu, ktoré nemajú medzi sebou žiadny vzťah, okrem toho, že každý z nich má priamu väzbu na ten istý verejný subjekt alebo subjekty alebo na ten istý neziskový subjekt alebo subjekty, sa však na účely tohto nariadenia nepovažujú za jediný podnik.

Článok 3

Pomoc *de minimis*

1. Opatrenia pomoci udelené podnikom na poskytovanie služby všeobecného hospodárskeho záujmu sa považujú za pomoc, ktorá nespĺňa všetky kritériá stanovené v článku 107 ods. 1 zmluvy, a preto nepodliehajú notifikačnej povinnosti podľa článku 108 ods. 3 zmluvy, ak spĺňajú podmienky stanovené v tomto nariadení.
2. Celková výška pomoci *de minimis*, ktorú členský štát udelí jedinému podniku poskytujúcemu služby všeobecného hospodárskeho záujmu, nesmie v žiadnom z trojročných období presiahnuť 750 000 EUR.
3. Pomoc *de minimis* sa považuje za poskytnutú v okamihu, keď sa vymáhateľné právo na prijímanie pomoci udelí podniku na základe uplatniteľného vnútroštátneho právneho režimu, a to bez ohľadu na dátum vyplatenia pomoci *de minimis* danému podniku.
4. Strop stanovený v odseku 2 sa uplatňuje bez ohľadu na formu pomoci *de minimis* alebo cieľ, ktorý sleduje, ako aj nezávisle od toho, či je pomoc, ktorú poskytuje členský štát, financovaná úplne alebo čiastočne zo zdrojov Únie.
5. Na účely stropu stanoveného v odseku 2 sa pomoc vyjadruje ako hotovostný grant. Všetky použité čísla sú hrubé sumy, to znamená pred zdanením alebo znížením o ďalší poplatok. Keď sa pomoc poskytuje inou formou než formou grantu, výška pomoci sa rovná ekvivalentu hrubého grantu pomoci.
6. Pomoc splatná v niekoľkých splátkach je diskontovaná na jej hodnotu v čase jej poskytnutia. Ako úroková sadzba na diskontné účely sa použije diskontná sadzba uplatniteľná v čase poskytnutia pomoci.
7. Ak by sa udelením novej pomoci *de minimis* na poskytovanie služieb všeobecného hospodárskeho záujmu presiahol strop stanovený v odseku 2, toto nariadenie sa na danú novú pomoc nevzťahuje.
8. Keď sa zisťuje, či akákoľvek nová pomoc *de minimis* udelená novému alebo nadobúdajúcemu podniku presahuje strop stanovený v odseku 2, treba v prípade fúzií alebo akvizícií zohľadniť všetku pomoc *de minimis* poskytnutú predtým ktorémukoľvek z podnikov, ktoré sú účastníkmi fúzie. Pomoc *de minimis* zákonne poskytnutá pred fúziou alebo akvizíciou zostáva zákonnou.
9. V prípade rozdelenia jedného podniku na dva či viac samostatných podnikov sa pomoc *de minimis* poskytnutá pred rozdelením priradí tomu podniku, ktorý z nej mal výhody, čo je v zásade ten podnik, ktorý preberá činnosti, na ktoré sa pomoc *de minimis* využila. Ak takéto priradenie nie je možné, pomoc *de minimis* sa priradí úmerne na základe účtovnej hodnoty vlastného kapitálu nových podnikov v deň rozdelenia podniku.

Článok 4

Výpočet ekvivalentu hrubého grantu

1. Toto nariadenie sa uplatňuje iba na pomoc, pri ktorej je možné vopred presne vypočítať ekvivalent hrubého grantu pomoci bez toho, aby sa muselo vykonať posúdenie rizika (ďalej len „transparentná pomoc *de minimis*“).

2. Pomoc vo forme grantov alebo bonifikácie úrokových sadzieb sa považuje za transparentnú pomoc *de minimis*.
3. Pomoc vo forme úverov sa považuje za transparentnú pomoc *de minimis*, ak:
 - a) proti príjemcovi pomoci nie je vedené kolektívne insolvenčné konanie, ani nespĺňa kritériá domácich právnych predpisov na to, aby sa proti nemu viedlo kolektívne insolvenčné konanie na návrh jeho veriteľov. V prípade veľkých podnikov musí byť príjemca v situácii porovnateľnej s úverovým ratingom aspoň „B-“ a buď
 - b) je úver zabezpečený kolaterálom, ktorý kryje aspoň 50 % úveru, a úver dosahuje výšku buď 3 750 000 EUR na obdobie piatich rokov, alebo 1 875 000 EUR na obdobie desiatich rokov; ak je úver nižší ako uvedené sumy alebo sa poskytuje na obdobie kratšie ako päť, resp. desať rokov, ekvivalent hrubého grantu daného úveru sa vypočíta ako zodpovedajúca pomerná časť stropu stanoveného v článku 3 ods. 2 tohto nariadenia, alebo
 - c) ekvivalent hrubého grantu bol vypočítaný na základe referenčnej sadzby platnej v čase poskytnutia grantu.
4. Pomoc vo forme kapitálových injekcií sa považuje za transparentnú pomoc *de minimis* len vtedy, ak celková výška injekcie z verejných zdrojov nepresahuje strop stanovený v článku 3 ods. 2
5. Pomoc spočívajúca v opatreniach rizikového financovania vo forme kapitálových alebo kvázi kapitálových investícií sa považuje za transparentnú pomoc *de minimis* len vtedy, ak kapitál poskytnutý jedinému podniku nepresahuje strop stanovený v článku 3 ods. 2
6. Pomoc vo forme záruk sa považuje za transparentnú pomoc *de minimis*, ak:
 - a) proti príjemcovi pomoci nie je vedené kolektívne insolvenčné konanie, ani nespĺňa kritériá domácich právnych predpisov na to, aby sa proti nemu viedlo kolektívne insolvenčné konanie na návrh jeho veriteľov. V prípade veľkých podnikov musí byť príjemca v situácii porovnateľnej s úverovým ratingom aspoň „B-“ a buď
 - b) záruka v žiadnom okamihu nepresiahne 80 % podkladového úveru, straty sú rozdelené proporcionálne a za rovnakých podmienok medzi veriteľa a ručiteľa, čisté vymožené prostriedky plynúce zo splatenia úveru zo záruk, ktoré poskytol dlžník, proporcionálne znižujú straty znášané veriteľom a ručiteľom, pričom buď je zaručená suma 5 625 000 EUR a trvanie záruky je päť rokov, alebo je zaručená suma 2 813 036 EUR a trvanie záruky je desať rokov; ak je garantovaná suma nižšia než uvedené sumy alebo ak je trvanie záruky kratšie ako päť, resp. desať rokov, ekvivalent hrubého grantu uvedenej záruky sa vypočíta ako zodpovedajúca pomerná časť príslušného stropu stanoveného v článku 3 ods. 2 tohto nariadenia, alebo
 - c) ekvivalent hrubého grantu sa vypočítal na základe poplatkov podľa pravidla bezpečného prístavu (safe harbour premiums) stanovených v oznámení Komisie alebo
 - d) ešte pred svojím použitím bola
 - i) metodika použitá na výpočet ekvivalentu hrubého grantu záruky oznámená Komisii podľa iného nariadenia Komisie v oblasti štátnej pomoci platného v danom čase a schválená Komisiou ako metodika, ktorá je v súlade s oznámením o zárukách alebo akýmkoľvek nasledujúcim oznámením, a
 - ii) táto metodika výslovne upravuje druh záruky a druh súvisiacej transakcie v kontexte uplatňovania tohto nariadenia.
7. Pomoc vo forme iných nástrojov sa považuje za transparentnú pomoc *de minimis*, ak sa nástrojom stanovuje horná hranica, ktorá zabezpečuje, že nebude prekročený strop stanovený v článku 3 ods. 2 tohto nariadenia.

Článok 5

Kumulácia

1. Pomoc *de minimis* poskytnutá v súlade s týmto nariadením sa môže kumulovať s pomocou *de minimis* poskytnutou v súlade s inými nariadeniami o pomoci *de minimis* ⁽²³⁾.
2. Pomoc *de minimis* podľa tohto nariadenia sa nesmie kumulovať so žiadnou náhradou za tú istú službu všeobecného hospodárskeho záujmu bez ohľadu na to, či predstavuje štátnu pomoc alebo nie.
3. Pomoc *de minimis* udelená v súlade s týmto nariadením sa nesmie kumulovať so štátnou pomocou na rovnaké oprávnené náklady ani so štátnou pomocou na to isté opatrenie rizikového financovania, ak by takáto kumulácia presiahla najvyššiu príslušnú intenzitu pomoci alebo výšku pomoci, ktorá je pre osobitné okolnosti jednotlivých prípadov stanovená v nariadení o skupinovej výnimke alebo v rozhodnutí prijatom Komisiou. Pomoc *de minimis*, ktorá sa neposkytuje na konkrétne oprávnené náklady ani sa k nim nedá priradiť, možno kumulovať s inou štátnou pomocou udelenou na základe nariadenia o skupinovej výnimke alebo rozhodnutia prijatého Komisiou.

Článok 6

Monitorovanie a predkladanie správ

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa informácie o pomoci *de minimis* poskytnutej na služby všeobecného hospodárskeho záujmu zaznamenávali od 1. januára 2026 v centrálnom registri na vnútroštátnej úrovni alebo na úrovni Únie. Informácie v centrálnom registri musia obsahovať identifikáciu príjemcu, výšku pomoci, dátum poskytnutia pomoci, orgán poskytujúci pomoc, nástroj pomoci a príslušný sektor na základe štatistickej klasifikácie ekonomických činností v Únii („klasifikácia NACE“). Centrálny register sa zriadi tak, aby umožňoval jednoduchý prístup verejnosti k informáciám a zároveň zabezpečil súlad s pravidlami Únie o ochrane údajov, a to aj prostredníctvom pseudonymizácie konkrétnych záznamov, ak je to potrebné.
2. Členské štáty zaznamenajú v centrálnom registri informácie uvedené v odseku 1 o pomoci *de minimis*, ktorú poskytol ktorýkoľvek orgán v príslušnom členskom štáte, a to do 20 pracovných dní od poskytnutia pomoci. Členské štáty prijímú vhodné opatrenia na zabezpečenie presnosti údajov zaznamenaných v centrálnom registri.
3. Členské štáty uchovávajú záznamy o registrovaných informáciách o pomoci *de minimis* počas 10 rokov odo dňa poskytnutia pomoci.
4. Členský štát poskytne novú pomoc *de minimis* v súlade s týmto nariadením až po tom, ako si overí, že nová pomoc *de minimis* nezvýši celkovú výšku pomoci *de minimis* poskytnutej príslušnému podniku nad úroveň stropu stanoveného v článku 3 ods. 2 a že sú splnené všetky podmienky stanovené v tomto nariadení.
5. Členské štáty, ktoré používajú centrálny register na vnútroštátnej úrovni, predložia Komisii každý rok do 30. júna súhrnné údaje o pomoci *de minimis* poskytnutej za predchádzajúci rok. Súhrnné údaje musia obsahovať počet príjemcov, celkovú výšku poskytnutej pomoci *de minimis* a celkovú výšku pomoci *de minimis* poskytnutej na každý sektor (s využitím „klasifikácie NACE“). Prvé údaje sa predložia v súvislosti s pomocou *de minimis* poskytnutou od 1. januára do 31. decembra 2026. Členské štáty môžu Komisii podávať správy o skorších obdobiach, ak sú k dispozícii súhrnné údaje.
6. Na písomnú žiadosť Komisie predloží príslušný členský štát Komisii do 20 pracovných dní alebo v rámci dlhšej lehoty uvedenej v žiadosti všetky informácie, ktoré Komisia považuje za potrebné na posúdenie toho, či boli dodržané podmienky tohto nariadenia, najmä celková výška pomoci *de minimis*, ktorú akýkoľvek podnik dostal v zmysle tohto nariadenia a iných nariadení o pomoci *de minimis*.

⁽²³⁾ Nariadenie Komisie (EÚ) č. 1407/2013 z 18. decembra 2013 o uplatňovaní článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na pomoc *de minimis* v sektore poľnohospodárstva (Ú. v. EÚ L 352, 24.12.2013, s. 9); nariadenie Komisie (EÚ) č. 717/2014 z 27. júna 2014 o uplatňovaní článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na pomoc *de minimis* v sektore rybolovu a akvakultúry (Ú. v. EÚ L 190, 28.6.2014, s. 45) a nariadenie (EÚ) 2023/2831.

Článok 7

Prechodné ustanovenia

1. Toto nariadenie sa uplatňuje na pomoc poskytnutú pred nadobudnutím jeho účinnosti, ak pomoc spĺňa všetky podmienky stanovené v tomto nariadení.
2. Akákoľvek individuálna pomoc *de minimis* poskytnutá medzi 29. aprílom 2012 a 31. decembrom 2023, ktorá spĺňa podmienky stanovené v nariadení (EÚ) č. 360/2012, sa považuje za pomoc, ktorá nespĺňa všetky kritériá stanovené v článku 107 ods. 1 zmluvy, a je teda oslobodená od notifikačnej povinnosti stanovenej v článku 108 ods. 3 zmluvy.
3. Po uplynutí obdobia platnosti tohto nariadenia možno každú pomoc *de minimis*, ktorá spĺňa podmienky stanovené v tomto nariadení, právoplatne poskytnúť ešte na obdobie ďalších šiestich mesiacov.
4. Kým nebude zriadený centrálny register a kým nebude pokrývať trojročné obdobie, platí, že ak má členský štát v úmysle poskytnúť podniku pomoc *de minimis* v súlade s týmto nariadením, daný členský štát písomne alebo elektronicky informuje tento podnik o výške pomoci vyjadrenej ako ekvivalent hrubého grantu a o jej povahe *de minimis*, a to s odkazom priamo na toto nariadenie. Ak sa pomoc *de minimis* poskytuje v súlade s týmto nariadením rôznym podnikom na základe určitej schémy a ak sa v rámci uvedenej schémy poskytujú týmto podnikom rôzne sumy individuálnej pomoci, príslušný členský štát sa môže rozhodnúť, že si splní uvedenú povinnosť informovaním podnikov o sume zodpovedajúcej maximálnej výške pomoci, ktorá sa má v rámci tejto schémy poskytnúť. V takých prípadoch sa prostredníctvom pevne stanovenej sumy zisťuje, či bol dodržaný strop stanovený v článku 3 ods. 2 tohto nariadenia. Pred poskytnutím pomoci členský štát získa od príslušného podniku vyhlásenie v písomnej alebo elektronickej forme o akejkoľvek inej pomoci *de minimis* získanej na základe tohto nariadenia alebo na základe iných nariadení o pomoci *de minimis* počas ktoréhokoľvek trojročného obdobia.

Článok 8

Nadobudnutie účinnosti a obdobie uplatňovania

Toto nariadenie nadobúda účinnosť 1. januára 2024.

Uplatňuje sa do 31. decembra 2030.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 13. decembra 2023

Za Komisiu
predsedníčka
Ursula VON DER LEYEN